

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 11. april 2014

Sag 217/2013

(2. afdeling)

Moe & Brødsgaard A/S

(advokat Mikael Delin)

mod

AXA Forsikring, filial af AXA Versicherung AG, Tyskland

(advokat Klaus Kastrup-Larsen)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 29. maj 2012 og af Østre Landsrets 4. afdeling den 14. januar 2013.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski og Jens Kruse Mikkelsen.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, Moe & Brødsgaard A/S, har påstået afvisning.

Indstævnte, AXA Forsikring, filial af AXA Versicherung AG, Tyskland, har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

Moe & Brødsgaard har navnlig anført, at AXA Forsikring er bundet af voldgiftsaftalen mellem Moe & Brødsgaard som teknisk rådgiver og bygherren, Ejendomsselskabet af 1/11-1979 ApS, idet AXA Forsikring som byggeriforsikringselskab efter at have betalt erstatning til naboejendommen for sætningsskader er indtrådt i bygherrens retsstilling og reelt, helt eller delvist, støtter sit krav på, at Moe & Brødsgaard har tilsidesat kontraktlige forpligtelser. Moe

& Brødsgaard har ikke afskåret sig fra at forlange tvisten behandlet ved voldgift ved ikke at protestere mod, at der blev foretaget isoleret bevisoptagelse ved byretten efter retsplejelovens § 343 i form af syn og skøn.

AXA Forsikring har navnlig anført, at selskabet er indtrådt i retsstillingen for naboejendommen, som er sagens reelle skadelidte, efter erstatningsansvarslovens § 22, subsidiært efter gældslovens § 27 og almindelige subrogationsregler, og mere subsidiært på grund af transport fra naboejendommen af dennes krav mod bygherren og Moe & Brødsgaard. Selskabet er derfor berettiget til at rette et direkte krav mod Moe & Brødsgaard uden om bygherren og dermed uden at være bundet af voldgiftsaftalen mellem bygherren og Moe & Brødsgaard. I anden række har AXA Forsikring anført, at Moe & Brødsgaard aftalemæssigt ikke var direkte forpligtet til at sikre, at der ikke kunne opstå sætningsskader på naboejendommen til byggeriet, og at et regressøgende forsikringsselskab, som ikke i snæver forstand alene påberåber sig kontraktudøvelse eller mangel på samme, ikke er bundet af en voldgiftsaftale mellem forsikringstageren (bygherren) og skadevolder. Endelig har AXA Forsikring anført, at Moe & Brødsgaard er afskåret fra at påberåbe sig voldgiftsklausulen efter at have medvirket til isoleret bevisoptagelse ved byretten.

Supplerende sagsfremstilling

Ejeren af naboejendommen, Ejerforeningen Sundholmsvej 21-23, har den 12. juni 2012 afgivet følgende transporterklæring til AXA Forsikring:

”E/F Sundholmsvej 21-23 og foreningens individuelle medlemmer giver hermed AXA Forsikring transport i førstnævntes krav mod Ejendomsselskabet af 1/11-1979 ApS og Moe & Brødsgaard A/S i anledning af konstaterede sætningsskader på ejendommen beliggende Sundholmsvej 21-23, forårsaget af arbejder på naboejendommen beliggende Finlandsgade 5-15 og Sundholmsgade 31.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om en bygherres ansvarsforsikringsselskab er bundet af en voldgiftsaftale mellem bygherren og en teknisk rådgiver, når forsikringsselskabet gør et krav gældende mod rådgiveren efter at have betalt erstatning for skader på en naboejendom.

Højesteret finder, at det følger af almindelige obligationsretlige principper, at et ansvarsforsikringsselskab ved udbetaling af erstatning til en skadelidt indtræder (subrogerer) i retsstil-

lingen for forsikringstager (bygherre) over for den tekniske rådgiver, som kravet rettes mod. Erstatningsansvarslovens § 22, stk. 1, kan ikke antages at føre til et andet resultat.

Det afgørende bliver herefter, om bygherren skulle gøre sit krav mod den tekniske rådgiver gældende ved de almindelige domstole eller ved voldgift.

I aftalen mellem den tekniske rådgiver, Moe & Brødsgaard A/S, og bygherren, Ejendomsselskabet af 1/11-1979 ApS, er der henvist til, at tvister afgøres efter ABR 89. Det følger af ABR 89, pkt. 9.0.1, at tvister mellem klienten og rådgiveren ”i anledning af løsningen af opgaven” afgøres endeligt og bindende af en voldgiftsret nedsat af Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed.

Det krav, der er rejst i denne sag, udspringer efter Højesterets opfattelse af en tvist om den tekniske rådgivers løsning af opgaven. Kravet ville derfor have været omfattet af voldgiftsbestemmelsen, hvis Ejendomsselskabet som bygherre efter selv at have betalt erstatning rettede kravet mod Moe & Brødsgaard for at blive friholdt for tabet. Højesteret finder herefter, at også AXA Forsikring som ansvarsforsikringsselskab er bundet af voldgiftsbestemmelsen. Den omstændighed, at naboejendommen har givet transport til AXA Forsikring på sit krav mod bygherren og den tekniske rådgiver efter at have fået dette dækket af AXA Forsikring som bygherrens ansvarsforsikrer, kan ikke føre til et andet resultat.

Moe & Brødsgaards adgang til at kræve sagen behandlet ved voldgift kan ikke anses for bortfaldet, fordi selskabet har medvirket til isoleret bevisoptagelse i form af syn og skøn ved de almindelige domstole.

På den anførte baggrund tager Højesteret Moe & Brødsgaards afvisningspåstand til følge og stadfæster derfor byrettens dom.

Sagsomkostningerne er fastsat til dækning af advokatudgift for landsret og Højesteret med 40.000 kr. og af retsafgift for Højesteret med 44.320 kr., i alt 84.320 kr.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal AXA Forsikring, filial af AXA Versicherung AG, Tyskland, betale 84.320 kr. til Moe & Brødsgaard A/S.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgørelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.